

Al Capità-pirata-conductor d'autocars:

Tenia tres anys acabats de fer quan vaig pujar per primer cop a l'autobús de l'escola. Llavors en dèlem l'autocar i el meu, vaja, el nostre, era el número tres.

Recordaré sempre aquell primer dia en què no hi volia pujar de cap manera i no parava de cridar i de plorar davant la teva expressió d'astorament, però és que jo, menuda com un pesolet et veia com un gegant, altíssim, altíssim, amb aquell mocador vermell al cap i aquelles manotes encara més gegants que, amb el temps, vaig descobrir que et podien embolcallar amb una serenor capaç d'amansir la fera més ferotge o l'infant més desconsolat, com era el meu cas.

En veure la tristesa que s'havia apoderat de mi, et vas aixecar del teu seient folrat amb una bandera amb estranyes calaveres i, com per art de màgia, em vaig veure asseguda davant d'un volant immens el qual no abastava amb les meves petites mans però que em va fer sentir poderosa, que em va eixugar les llàgrimes i em va portar a l'escola. Llavors em vas dir que aquell volant era el títol d'un valxell ple de petits pirates que volien conèixer món i que per això havien de pujar-hi, per poder arribar a l'illa dels mestres pirates, els que ens guiarien en aquell nou camí que tot just acabava de començar per molts de nosaltres. Aquells altres pirates que ens ajudarien a omplir els sarrons que portàvem penjats a l'esquena de petits tresors que amb el temps aniríem desplegant i repartint.

El que no sabia jo en aquell moment era que tu, senyor Joan, capità-pirata-conductor d'autocars, vas ser el meu primer mestre pirata gràcies a qui vaig començar a omplir el petit sarró de petits i grans tresors que he anat fent servir a lo llarg dels meus 39 anys.

Gràcies capità-pirata-conductor d'autocars, gràcies Senyor Joan.

Carolina Somalo Panadés

Mare Escola La Mitjana